

de Ho 1611.

Dno Johanni Brantio Scholae Hesaliensis
Rectori A Pareus salutem.

Oblata occasione, commoda, antiquissime Brantio
volui te certiore facere de nostro statu. Domi ad-
huc tranquillus est. Foris à Neoburgico ambiente.
Palatinatus administrationem, utinam non vasta-
tionem, modis omnibus oppugnatur; sed nondum arri-
git telis, nisi chartaceis. Imperator causam ad cogni-
tionem Imperii rejecit, cujus forte brevi comitia
fient. etiam propter turbas Pragenses, de quibus
nihil scribo, cum vulgo satis innotuerint. Putse-
mianam responsam vidi in catalogo, sed in nulla
reperio taberna. Suspicor adhuc harere in calamo
vel sub prelo. ubi prodierit, vos mihi ad vestra
personalia materiam suggeretis, de coeteris viderit
meus Brantius. Filio tuo significabis me literas
ejus accepisse, ad me et J. Leffernium, cui eas sta-
tim curavit mittendas Noribergam, ubi nunc
vivit, ad eundem meum, quibus ut de suppellectile illius
rem aliquo modo curaret, rogavi. Responsam
expecto. Interpres Examini Cutsemiani bonam
spero operam navavit. A typographo ei G. Tha-
teros impetravi premioli loco. Voluisset tuus
Bernhardus aliquam prefationem ad senatum
vestrum prefixam, ut hoc pacto eos ad aliquam
remunerationem exibatset. Sed de hac voluntate
ei nihil constitit. Id fieri poterit in Apologho
vertendo, quem forte deinceps nobis Apostata
extorquebit. Vale feliciter cum Tuis et tuum
Bernhardum ex me saluta, nec non M. Has-
feldium, D. Rivium et amicos coeteros. Raptum
Heidell. 12. Maji 1611.

Clar. Davidi Pareo Ivarus Stubbeus salutem.
Reverende et Clarissime. Vir, Domine, et Amice, perpetuum
colende; opportunè se mihi hodie in plateis obtulit quidam

tabellarius ad vos iturus, quem ex insignibus Electoralibus Pa-
latinatus, quae in pectore gestabat, statim cognovi. Itaque in-
termittere non potui quin ipsi aliquid liberarum ad te
traderem, ut cognosceres, me debita observantia
te colere, virum eruditione, pietate, et virtutibus pro-
stantissimum, et qui tantam significationem edideris
tuo summo erga me benevolentia, ut cum multi sint
boni viri, qui meam vicem hoc tempore dolent, meique
rebus consultum cupiunt, paucos tamen inter omnes
tecum conferendos, neminem autem tibi preferendum
Deo nomine censeam. Breves literas tuas doctissimus
Pieris reddidi, atque etsi ea apud ipsum plurimum pon-
deris haberent, fecissetque illud tui causa libenter, quod
ipsum facere rogabas, tamen cum in paedagogio isto
locus nullus vacaret, et Senatus iam ante constitu-
isset, ut agebat, Professorum numerum augendum
non esse, nihil potuit in mea causa officere. Itaque
isthinc rursus abii, et quoniam annus gratiae, quem
michi Academia Hafniensis indulserat, ad istud festum
Michaëlis, quod tum instabat, respirabat, puta vi-
mihi de nunc redeundum esse, ut uxori meae de habi-
tatione imposterum prospicerem, et alias meas res
domesticas disponerem. Mansi itaque Hafnia per hanc
hiemem, et uxori interim meae juvenem commodam
habitationem in aedibus illustri Domini Magni
Ulfelöt, ita cognominatur Danicæ à campo luporum
Amiralii et Senatoris Regni Danicæ, qui in procerum
consejso sedet tertius à Rege. Atque habet diversio-
rium in iisdem aedibus, cum est Hafnia, et vivit cum
suis Ministris in mensa mea. Vir bonus est, mihi
ex animo bene cupiens, sicut et plures alii ex pro-
ceribus regni, quorum quosdam à me non rogatus au-
dis Regem pro me orasse, ut aliquid mihi attribueret,
unde vivam, sed exorare non potuisse, non quod omni-
no ignoret causam meam inique à persecutoribus
meis delatam et iudicatum esse, sed quia existimat
se non teneri resarcire, si quid forte alii in me
injuste commiserunt. Dominus Amiraliius misso ad
me jam

170
me jam iter ingressurum ministro; nam erat tuum
in adibus meis, et ipsi in mensa quotidie per aliquot
septimanas adederam. Indicavit, se Saturnum operam,
ut professio mea mihi restituatur, si velim domi
manere; Ego ayebam gratias respondens me id hoc
rerum statu non petere. uxori postea meo signifi-
cavit, se assuntis etiam pluribus ex Regni proceribus
tamen comoturum Regem, ut mihi eliquid ad susten-
tationem attributurum sit. Quid futurum sit, ignoro
feliciter tamen cecidit, quod ista habitatio uxori
meo contigerit, ut ab isto bono Domino habeat
protectionem, hoc difficili belli nimirum tem-
pore, quo injuriis et damnis facilius aliquis affi-
atur, quam beneficiis. Ego autem duabus septima-
nis ante Pentecosten domo rursus profectus sum
in Angliam iturus, uti constitueram, atque in
itinere cum venissem in Hollandiam, deflexi
Lugdunum, ubi nunc per biduum moratus sum
perendie hinc abiturus. Quis autem status sit
hujus Academiae, ex aliis sine dubio cognosces.
Facultas Theologica hic nulla est, siquidem Pro-
fessorum Theologiae quidam mortui sunt, qui-
dam alio concesserunt. Et fuit quaedam inter
ipsum controversia, quae etiam post ipsos inter
Ministros verbi duravit, et si bona spes est, eam
vel jam compositam esse, vel brevi compositum
iri. Sed ut ad me redeam et res meas, dici non po-
test, quantum nunc auctoritatem habeat in Aca-
demia Hafniensi adversarius meus Resenius,
protegente ipsius praecipue cancellario cum qui-
busdam aliis. Mollis circa festum Michaelis inqui-
sitionem in Calvinistas, item ut Regis literis
caveretur, ne quis studiosus Janus in eadem Aca-
demias Calvinistarum, sed neutrum potuit ob-
tinere. Triumphat nihilominus et sevit mirum
in modum minans omnia mala, omnibus qui
ipsum non adorant, et Calvinum damnant.

In Aprili disputavit quasdam theses de persona
quales puto nunquam antea editas et disputatas
esse. Et cum multi eis offenderentur, ajunt coepisse
etiam cancellariam male de ipso judicare, sed in-
terveniente Holgero Rosenkrantio, dicitur pro-
catus esse. Reserio, quod diceret Rosenkrantius,
prestatisse quidem theses estas editas non esse, tamen
cum jam edita sint, defendi posse. Optarem autem
istas theses alicubi in Germania senuo im-
pressas referri in Catalogum mundinalem Fran-
cofurti, ut istius Apostatae et tyrophanta inge-
nium hominibus innotesceret. Inveniretur for-
tasse aliquis, qui ipsi secundum stultitiam ipsius
h. e. ut meretur ipsius stultitia, respondeat. Ego
tantum ago, quod mea refert, et quantum contra-
versiam inter me. Id ipsum concernit, estque nunc per-
fectum scriptum meum, ut possit ad mundum deferri.
si modò locus mihi commodus daretur, ubi id absolva-
m. Nisi autem theses istas ad popularem meum Dr.
Nicolaum Backendorffium, eumque rogavi, ut eas
imprimi curaret cum praefatione quadam sub no-
mine typographi, cujus exemplum una misi.
Lego autem te, mi Domine, ut digneris theses
istas perlegere, et vanitatum earum cognoscere
atque popularem meum juvares, ut certi exten-
dantur proximis mundinis denuo impressa sive Heidelber-
ga, sive Francofurti, et si quid in praefatione
quam sub typographi nomine vellem preponi
thesibus istis, immutandam censes, immutare velis.
Et si quis ex tuis discipulis voluerit eas posthac
commentariis illustrare, esset opere pretium.
Siquidem non est dubium, quin sit utile Ecclesiae Dei
immo plane necessarium, hujusmodi vanitatibus et
ineptiis primo quoque tempore occurrere, ante
quam is homines simplices irretiantur et ene-
ventur. Fac igitur, mi Domine, ut populari
neo

128
meo hac in re adsit, ut sine omni dilatione theses
ista proximis nundinis publicè prostant. Deus te
conseruet ad nominis sui gloriam. Amen. Lugduni
Batavorum die 18. Maji 1644.

Clar. Davidi Pareo Subbertus salutem.

126.

Reverende et Clarissime. Vir. Doleo nos voti nostri
computes fieri non posse. Quod ad M. Deckerum
attinet, letor ex animo, eum eò dignitatis pervenisse,
ut Collegio Sapientiar. prosit. Eius indoles mihi nota
est, neq; dubito, quin talis sit, qualem optamus. Ego
data occasione, profisciscar s. si Deus volet: Le-
wardiam, et cum DD. Ordinibus tuas literas com-
municabo. D. Vorstius nondum profectus est. Li-
dam, an istue concessurus sit ambigo. Leida lan-
quent nostri circa activam et passivam justitiam,
irresistibilem vocationem et creabile. subjectum
predestinationis, neq; facile, audiant eos, qui ea
que recta sunt, suggerunt. Hoc res me saepe per-
turbat; sed quid facies? ferenda sunt, que emendari
nequeunt. Mitto tibi Anti-Socinum meum, spero
tibi eum non displiciturum esse. Magnam hinc
invidiam sustines propter veritatis defensionem,
rogo igitur, mi Paree, ut librum hunc s. si tamen
is tibi probatur, data occasione. Eulesia com-
mendare velis. Faciet tuum testimonium ad in-
vidiam minuendam. Non dispnaserim publicationem
censura vestra de libro Vorstii. Ita n. hostibus
sequitis, qui nostram Eulesiam propterea Atheismi
insimulant, ora obdurarentur. Ordines Hollandie
mandaverunt, ut ab utraq; parte. eligantur, qui
controversiarum status constituent. D. Eng rogat
nostros suo spiritu, ut hic non impingant. Nunquam
audierunt Scaligerum à Gomaro in te concitatum fuisse.
Cum hoc illi Bertius exprobarat, putabant calumniam
esse. Deus illi ignoscat. Bertius scripsit contra perse-